

Postals de confinament

El confinament ha portat a les ciutats alguns aspectes de la vida de poble: conèixer els veïns, sentir els ocells, passar l'estona sense mil plans per fer.

L'E. em comenta de passada que ha preguntat a la seva veïna, que és molt gran, si es troba bé i si necessita res. Li responc, mig en broma, que si això no ho hagués fet en aquest poble tediós, sinó en algun barri de la metròpoli a mig gentrificat, d'una acció així se'n diria «xarxa de cures» i fins i tot tindria un hashtag a Twitter.

El confinament ha portat a les ciutats alguns aspectes de la vida de poble: conèixer els veïns, sentir els ocells, passar l'estona sense mil plans per fer. Però no hi ha dut tots els avantatges, és clar. Tenir més metres quadrats -allà on l'encariment de l'habitatge també s'ha notat, però menys que a les capitals- i el bosc ben a prop és, en dies així i sobretot si tens gos, més valuós que mai.

Penso en l'home que s'ha confinat a dalt de La Mola, tot sol, per tenir cura dels burros que habitualment carreguen el menjar fins al restaurant de dalt (<https://www.naciodigital.cat/sabadell/noticia/26912/mula/taula/60/anys/ascensions/abastir/restaurant/mola>). En estrelles mediàtiques que, davant de símptomes incipients, potser creient-se imprescindibles, han preferit seguir al peu del canó que no pas protegir la gent que treballa amb ells. En amigues que han de ser mares d'aquí a pocs dies en la incertesa absoluta. En la meua àvia que perd la memòria i no entén res del que passa.

Hi ha dobles confinaments invisibles: les presons, els CIE, els camps de refugiats. Cent interns de Brians van començar divendres passat una vaga de fam en contra de les mesures restrictives que se'ls imposen i davant del perill que corren en un espai tan limitat. Lesbos va irrompre de nou a l'agenda mediàtica fa pocs dies, però ara ha tornat a caure en l'oblit: el pou dels drets humans d'Europa és un altre cop invisible als mitjans.

Si "allò personal és polític", està clar que quedar-nos tancats també ho és. Poder fer teletreball, seguir cobrant una nòmina, no tenir infants o persones grans a càrrec, o tenir accés a la sanitat pública són ara mateix autèntics privilegis -per no parlar de tenir un sostre i de poder omplir la nevera, ni que sigui amb prudència. Siguem-ne conscients i recordem-ho quan tot això passi.